

شعر سرزمینهای دیکر

شعر ایرلند

نطاره گر مخونی چکیده پر چمنزاران سپرده

از: هاشم حسینی

از کسجای شعر
ایرلند آغاز
کنیم؟ در این
گستره رنگ
رنگ پژواکهای
دهان آزادی،
شاید سزاوار باشد
که به شعر
ویلیام^(۱) باتلر
ثیتس بسته شود
که نمونه زنده و
رسانی از
دستاوردهای
پریار شعر ملی
ایرلند است.
ویلیام باقلر
ثیتس
(۱۸۵۵-۱۹۳۹)

شاعر مردم

ایرلند، نمایشنامه‌نویس و گردآورنده فرهنگ
توده‌ها، میهن پرست پرشور در راه نوابستگی و
رهایی میهن، به سال ۱۹۲۳، جایزه ادبی نوبل را از
آن کشورش کرد.

انیس فری^(۲) می‌بینیم که شاعر از «پیاده روی‌های

خاکستری» لندن می‌گذرد و می‌گریزد تابی سرو

در سوک عشق^(۳) و در پیرانه سری تو^(۴).

شعر ثیتس، زبان و فضای خود ویژه دارد،

سرشار از تصویرهایی مانا و نمونه از تاریخ، هنر و

مردم. باز آفرینی لیدی گریگوری^(۵) در شعر

«قویهای وحشی»^(۶) آواز دهان یگانه ملتی است

که آزادی را فرامی خواند. «لیدی گریگوری» از

ایرلند، نمایشنامه‌نویس و گردآورنده فرهنگ
توده‌ها، میهن پرست پرشور در راه نوابستگی و
رهایی میهن، به سال ۱۹۲۳، جایزه ادبی نوبل را از
آن کشورش کرد.

در نه سالگی پدر هنرمندش او را برای تحصیل

با خود به انگلستان برد و در آن جا بود که غم

غربت، رنگ و طعم ایرلند دوست داشتنی را به تمام

یادمانهای نوجوانیش زد. در شعر زیبای «جزیره

دستان دیرینه شاعر و از بنیان‌گذاران تماشاخانه
ایرلند بود.

در شعر «رهبران مردم»^(۱) شاعر، چه شیرین
برشیوه‌های ناشیانه رهبران ملت خرد می‌گیرد.
ثیتس که عاشق روستایان ایرلند و افسانه‌ها و
اسطوره‌ها، معجزات و شگفتگی‌هایشان بود، پیوسته
و پرشکیب به گردآوری و انتشار آنها
می‌پرداخت. او براین باور بود که شعر توائید و
ماندگار، در تجربه و واقعیت اجتماعی است که
ریشه می‌داند و می‌بالد در راستای چنین هدفی بود
که به برونه^(۲) (فرم یا شکل) و سبک، اهمیت و
اهتمامی همه‌جانبه می‌داد.

ثیتس، افزون بر سرچشمه‌های زیبا و پرانگیزه
فرهنگ زادوبومی خود با میراثهای گرانقدر بشری
و به ویژه هنر آسیایی هم در ارتباط بود. دیدارهای
مستمر او با راییندرانات تاگور، بیانگر شیفتگی
شدید شاعر به دستاوردهای بی‌همتای جان شیفته
هنرمند آسیایی بود. یک بار، پس از خواندن
ترجمه انگلیسی «گیتانجلی»^(۳) - اثر تاگور -
فریاد برآورد که: «چقدر این سرودها مرا
مجدوب خود ساخته‌اند!»

از آن جاکه پدر و برادر او - جک^(۴)، نقاش
برجسته‌ای بودند، گرایش به هنر باعث تحصیل او
در «مدرسه هنر دولین»^(۵) شد. اما دو پدیده،
تأثیری ژرف و شگرف در تکوین شخصیت هنری
او داشتند یکی دوستی و همکاری پربار او بالیدی
گریگوری، که به پدیدآوری نمایشنامه‌هایی از
جمله کتنس کاتلین^(۶) (۱۸۹۲) او منجر شد، و
دیگری عشق الهام‌بخش مددگان - زن زیبا و انقلابی
که سری پرشور در راه خیزش‌های سازش‌ناپذیر
مردمی داشت. شعر زیبایی «سرزمین خواهش
دل»^(۷) یادگاری از این دوره است.

چاپ کلیات اشعار موقفيت آمیز او هر کدام
گسامی بسود در دورشدن از سبک «پیش
رافائلی»^(۸) دهه نود سده نوزدهم که شاعر،
کاوشها، تکاشهای و دستاوردهای گوناگونی در آن
داشت.

شعرهای نخستینه ثیتس از صور خیال^(۹) آنها
و ستاره‌ها مشحون و با همان اوزان سنتی سروده
شده‌اند. قلب تپنده آوندهای طبیعت و کوهکشان

شعر ئیتس زبان و فضای خودویژه دارد، سرشار از تصویرهای مانا و نمونه از تاریخ...

برآب رختنده، میان سنگها
روئیده پنجاوه قوى،
در آنسوی
لغزان به روی آب
پر راز، زیبا
در میان این همه شتاب...^(۱۹)

در شعر ئیتس، وزن و تصویر، استزاج
جدانشدنی دارند.
او خود، بارها می‌گفت:
«وزن یعنی اطالة لحظه تأمل - دمی که هم
خواهیم و هم بیدار»^(۲۰)

در اینجا لازم است به توجه همه جانبه شاعر به
سرچشمه‌های زوایای هنر شاعریش اشاره شود.
فرهنگ‌های اصیل و باستانی ملت‌ها، هنر توده‌ای
(فولکلوریک) به ویژه ایرلندي و حرکت در سمت
و سوی سعادت هم میهنان، نمونه‌هایی از این نیروها
هستند. کتاب او: «قصه‌های عامیانه از کشاورزان
ایرلندي»^(۲۱) (۱۸۸۸) حکایت از دلستگی
و صف‌ناپذیر شاعر به رنجبران کشوش دارد.

کنون برمی خیزم و می‌روم
می‌روم به اینس فری
تابسازم کله‌ای، کوچک
از خشت و چپر
نه کرت لوبیا و کندویی از عسل...^(۲۲)

با گذشت زمان و ازدواج شمر بخش او با
جور جی هایدلیز^(۲۳) که پیام آور نمادگرایی^(۲۴)
جانب‌خی برای شاعر بود، ثیتس به صناعت
شاعرانه خاص خود روی آورد. در شعرها و
نمایشنامه‌های یادگار پس از ازدواج او، تغزل گرایی
(لیریسم)^(۲۵) بی‌همتای برگرفته از گفتگوهای
روزانه مردم و به کلی متفاوت با منش ادبی پیشین
او پدیدار می‌شد.

شاعر در واپسین سالهای زندگی به عنوان
سناتور از ۱۹۲۸ تا ۱۹۲۲، خدمات گرانبهایی به
کسب دستاوردهای قانونی مردم و مشروعيت
دولت آزاد ایرلندي کرد. و یک سال پس از آن در
سال ۱۹۲۲، جایزه ادبی نوبل را از آن ایرلندي دریست
ساخت. چند نمونه از آثاری شمار و متنوع او:

(۱) کتاب شعر جدید اکسفورد (۱۹۳۶)^(۲۶)

(۲) نامه‌ها - در پنج جلد (۱۹۴۰)

در پگاه پاییز
آینه است آب
آسمان آرام را.

جهانی ریشه می‌داند.
چشم اندازی که شاعر فراروی ما می‌گشاید،
زیبایی هر نمایی از هستی، نمادی پر راز است:

زیبایی پاییزی درختان
گذرگاههای خشک جنگل...
در پگاه پاییز

آینه است آب
آسمان آرام را.

ضميمة ادبی

- 1. William Butler Yeats
- 2. The Lake Isle of Inisfree
- 3. Maud Gonne
- 4. Never Give all the Heart
- 5. The Sorrow of Love
- 6. When You are Old
- 7. Lady Gregory
- 8. The Wild Swans of Coole
- 9. The Leaders of the Crowd
- 10. Form
- 11. Guitangely
- 12. Jack
- 13. Dublin School of Art
- 14. The Countess Cathleen
- 15. The Land of Heart's Desire
- 16. Pre - Raphaelite
- 17. Images
- 18. آواز مادری پیر
- قوی های وحشی کول
- 20. W. B. Yeats, Essays, Oxford Press, New York,
PP. 195-196.
- 21. Fairy and Folk Tales of the Irish Peasantry
- جزیره ائیس فری
- 23. Georgie Hyde - Lees
- 24. Symbolism
- 25. Lyricism
- 26. The Oxford Book of Modern Verse
- 27. Autobiographies
- 28. Mythologies
- 29. Essays and Introductions
- 30. Explorations

دنیای کیش

نخستین مجموعه جامع برای معرفی شرکتها،
مراکز بازرگانی و موسسه‌های فعال اقتصادی -
خدماتی و مراکز و مقررات دولتی در کیش
این مجموعه بی نظیر به زودی در تیرازی وسیع به طور
رایگان در اختیار شما است

برای گسب اطلاعات بیشتر و محضور در این مجموعه
با تلفن ۰۷۷۸۱ ۸۸۳۳۷۷۸۱ دفتر نشریه
و یا تلفن همراه ۰۵۰-۹۱۱۳۲۰۰۰ تماش هابل فرمائید.

ایستاد به پا، برکف اتاق	به «اسفا! و اسفاها!
بی نوشته:	حالیا مرده ست مرد
زیراکه من غافل رفتم به خواب	در صندلی خود چه بی خیال!
اسپشن را از خواب براند و بی محابا راند	تادور دست،
هیچگاه ندانده بود اسب	تاخت زد آن چنان که
و گذشت از کناره صخره سارها و	بیسیار سد...
همسر مرد بیمار گشود در	- پدر!
آمدی دوباره به دیدار ام	فریاد زدا او:
کشیش پیر پیتر جیلیگان	- آیا بیچاره مرد
گریست سخت دراندوه مرگ مرد.	مرد است؟
- آنگاه که رفت بودی	- ساعتی پیش مرد ترد...
گرداند روی و مرد -	کشیش پیر پیتر جیلیگان
شاد چونان پرنده‌ای ...	- آنگاه سخت دراندوه مرگ مرد.
کشیش پیر پیتر جیلیگان	- آنگاه که رفت بودی
با آن کلام زانو زمین زد:	گرداند روی و مرد -
- ای او که آفریده‌ای، شب و اختران	شاد چونان پرنده‌ای ...
سختی کشیده و خون داده‌ای	جانهای شیفته را
جانهای شیفته را	بسفرست یکی از
ملایک مقربت را	ملایک مقربت را
تا یاریم کنند در این	تا یاریم کنند در این
بلایا و رنجها...	بلایا و رنجها...
ای غنوده در ارغوان	ای غنوده در ارغوان
ردا،	ردا،
درکف،	درکف،
ستارگان بخت	ستارگان بخت
ترجم نما برکمترین ذره	ترجم نما برکمترین ذره
زمین	زمین
خسته بسر	خسته بسر
صندلی حقیر خویش.	صندلی حقیر خویش.

نمونه‌ای از اشعار ویلیام باتلر یتس:

منظومه کشیش پیر

بسیار شبان و روزان	خسته بود کشیش پیر، پیتر جیلیگان
اما نصف بیشتر مخلوق خدا	اما نصف بیشتر مخلوق خدا
خفته در بستر	خفته در بستر
یا در زیر خاک و کلوخ سبز...	یا در زیر خاک و کلوخ سبز...
در پیشگاهی از	در پیشگاهی از
پروانه‌ها...	پروانه‌ها...
نقیری دیگر طلبید از او کمک	نقیری دیگر طلبید از او کمک
و آندوهی فراگرفت وجودش را تمام...	و آندوهی فراگرفت وجودش را تمام...
- ونه، نه	- ونه، نه
با من نیست قرار و شادی و آرامش	با من نیست قرار و شادی و آرامش
چرا که جان می‌کنند	چرا که جان می‌کنند
پیوسته	پیوسته
پس بگریست بسیار و دستان برآسمان گشود:	پس بگریست بسیار و دستان برآسمان گشود:
- و بخشنا خدایا مرا	- و بخشنا خدایا مرا
این کلام از تن خاکی است نه از لبان من!	این کلام از تن خاکی است نه از لبان من!
و زانور زد و تکیه داد در صندلی، دعاگو	و زانور زد و تکیه داد در صندلی، دعاگو
و به خوانی فرورفت ژرف...	و به خوانی فرورفت ژرف...
و گذشت از سرکشتراران	و گذشت از سرکشتراران
پیشگاهی از پروانگان	پیشگاهی از پروانگان
و جلوه نمودند در آسمان	و جلوه نمودند در آسمان
آهسته، بی شمار ستارگان.	آهسته، بی شمار ستارگان.
و بیگنها در باد تکان خوردند	و بیگنها در باد تکان خوردند
و خداوند پوشاند جهان را در شولا سایه‌ای سیاه	و خداوند پوشاند جهان را در شولا سایه‌ای سیاه
و به نجرا درآمد با آدمیزادگان آرام و بی صدا...	و به نجرا درآمد با آدمیزادگان آرام و بی صدا...
تاجگاه جیک جیک گنجهشکان	تاجگاه جیک جیک گنجهشکان
آندم که پروانگان آمدند بار دگر به کار...	آندم که پروانگان آمدند بار دگر به کار...
کشیش پیر، پیتر جیلیگان	کشیش پیر، پیتر جیلیگان